

UOHSX003S9V5

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-S299/2011/VZ-14780/2011/510/HOd

V Brně dne: 4. 4. 2012

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení, zahájeném z moci úřední dne 1. 8. 2011, jehož účastníky jsou

- zadavatel – Správa státních hmotných rezerv, IČ 48133990, se sídlem Šeříková 1/616, 150 85 Praha 5, zastoupená Ing. Tomášem Perutkou, pověřeným řízením,
- vybraný uchazeč – obchodní společnost ČEPRO, a. s., IČ 60193531, se sídlem Dělnická 213/12, 170 04 Praha 7, za níž jedná Ing. Jiří Borovec, MBA, předseda představenstva, a Mgr. Jan Duspěva, místopředseda představenstva,

ve věci možného spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění účinném do 31. 12. 2009, zadavatelem – Správa státních hmotných rezerv, IČ 48133990, se sídlem Šeříková 1/616, 150 85 Praha 5 – v souvislosti s pořízením a provozem systému odběrových karet,

rozhodl takto:

I.

Zadavatel – Správa státních hmotných rezerv, IČ 48133990, se sídlem Šeříková 1/616, 150 85 Praha 5 – se dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění účinném do 31. 12. 2009, tím, že veřejnou zakázku na pořízení a provoz systému odběrových karet nezadal v některém ze zadávacích řízení uvedených v ust. § 21 zákona, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejhodnější nabídky a zadavatel uzavřel s uchazečem smlouvu.

II.

Za spáchání správního deliktu uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí se zadavateli – Správa státních hmotných rezerv, IČ 48133990, se sídlem Šeříková 1/616, 150 85 Praha 5 – ukládá podle § 120 odst. 2 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění účinném do 31. 12. 2009,

pokuta ve výši 40 000 Kč (čtyřicet tisíc korun českých).

Pokuta je splatná do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

ODŮVODNĚNÍ

I. PRŮBĚH SPRÁVNÍHO ŘÍZENÍ

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“), který je podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“)¹, příslušný k dohledu nad dodržováním tohoto zákona, obdržel dne 1. 12. 2010 návrh na zahájení správního řízení ve věci přezkoumání úkonů zadavatele – Správa státních hmotných rezerv, IČ 48133990, se sídlem Šeříková 1/616, 150 85 Praha 5, zastoupená Ing. Tomášem Perutkou, pověřeným řízením (dále jen „zadavatel“) – učiněných v souvislosti se zajištěním dodávek pohonných hmot prostřednictvím odběrových karet a s tím spojeným zajištěním vydávání a systému provozu a správy těchto karet. Předmětné správní řízení vedené pod spisovou značkou S474/2010HOd bylo rozhodnutím č. j. ÚOHS-S474/2010/VZ-4747/2011/510/HOd ze dne 28. 7. 2011 zastaveno, neboť navrhovatel – obchodní společnost CCS Česká společnost pro platební karty s. r. o., IČ 27916693, se sídlem Chlumčanského 497/5, 180 00 Praha 8 – Libeň, nebyl osobou oprávněnou pro podání návrhu. Po přezkoumání předložené dokumentace však získal Úřad pochybnosti o souladu postupu zadavatele se zákonem při pořízení a zajištění provozu systému odběrových karet, které ho vedly k zahájení správního řízení z moci úřední.
2. Účastníky správního řízení podle § 116 zákona jsou
 - o zadavatel,
 - o vybraný uchazeč – obchodní společnost ČEPRO, a. s., IČ 60193531, se sídlem Dělnická 213/12, 170 04 Praha 7, za niž jedná Ing. Jiří Borovec, MBA, předseda představenstva, a Mgr. Jan Duspěva, místopředseda představenstva (dále jen "vybraný uchazeč").
3. Zahájení správního řízení oznámil Úřad účastníkům řízení dopisem č. j. ÚOHS-S299/2011/VZ-11855/2011/510/HOd ze dne 29. 7. 2011, ve kterém je seznámil s pochybnostmi o zákonnosti postupu zadavatele. Úřad dále účastníkům řízení usnesením č. j. ÚOHS-S299/2011/VZ-11856/2011/510/HOd ze dne 29. 7. 2011 stanovil lhůtu, ve které byli oprávněni navrhnout důkazy a činit jiné návrhy a ve které byli oprávněni vyjádřit svá stanoviska v řízení a lhůtu, ve které se mohli vyjádřit k podkladům rozhodnutí.

¹ Pozn.: Pokud je dále v textu uveden odkaz na zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, jedná se vždy o znění účinné v době zahájení zadávání veřejné zakázky.

4. Dne 1. 8. 2011, kdy bylo oznámení o zahájení správního řízení doručeno účastníkům řízení, bylo podle § 113 zákona zahájeno správní řízení z moci úřední.
5. Na základě žádosti zadavatele Úřad usnesením č. j. ÚOHS-S299/2011/VZ-12739/2011/510/HOd ze dne 15. 8. 2011 prodloužil účastníkům lhůtu, v níž jsou oprávněni navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy a vyjádřit v řízení své stanovisko, a lhůtu, v níž se mohli vyjádřit k podkladům rozhodnutí.

II. VYJÁDŘENÍ ZADAVATELE VE SPRÁVNÍM ŘÍZENÍ

6. Dne 11. 8. 2011 obdržel Úřad vyjádření zadavatele, v němž uvádí, že Úřad v oznámení o zahájení správního řízení neuvedl, jakým způsobem se zadavatel měl dopustit předmětného správního deliktu, když neuvedl uzavřením jaké smlouvy se jej měl dopustit. Zadavatel současně odkázal na svá předchozí stanoviska a vyjádření, která Úřadu podal v rámci předcházejícího správního řízení. Zadavatel dále uvádí, že nesouhlasí s tím, jak Úřad v souvislosti s vymezením předmětu a tedy i předpokládané hodnoty dané veřejné zakázky zhodnotil tzv. manipulační poplatky, účtované společností ČEPRO, a. s., za vyskladnění pohonných hmot. Zadavatel upozorňuje, že při jakémkoli vyskladnění ze skladovacího systému společnosti ČEPRO, a. s., hradí klienti (tedy i zadavatel) manipulační poplatky, které jsou standardně účtovány na základě Smlouvy o poskytování služeb při nakládání s minerálními oleji, kterou společnost ČEPRO, a. s., uzavírá se svými klienty. V případě zadavatele je podle jeho vyjádření dlouhodobým podkladem pro účtování těchto poplatků Smlouva o ochraňování federálních hmotných rezerv č. 40/89, ze dne 5. 12. 1989 a jestliže Úřad v odst. 83 rozhodnutí č. ÚOHS-S474/2010/VZ-4747/2011/510/HOd ze dne 29. 7. 2011 (tj. pravomocné rozhodnutí vydané ve správním řízení vedeném pod sp. zn. S474/2010/HOd na základě návrhu obchodní společnosti CCS Česká společnost pro platební karty s. r. o., IČ 27916693, se sídlem Chlumčanského 497/5, 180 00 Praha 8) uvádí, že do předpokládané hodnoty veřejné zakázky je nutno zahrnout celé manipulační poplatky, je toto tvrzení nesprávné. Do předpokládané hodnoty veřejné zakázky není totiž podle zadavatele možné zahrnovat poplatky (190 Kč za každý m³ vyskladněných pohonných hmot), které je zadavatel povinen hradit společnosti ČEPRO, a. s., v každém případě, tedy nezávisle na tom, zda bude zboží vyskladněno prostřednictvím zmíněného karetního systému. Z hlediska správního určení předmětu, resp. předpokládané hodnoty veřejné zakázky, by bylo možné vycházet pouze z rozdílu mezi poplatky účtovanými před zavedením karetního systému a po jeho zavedení, tedy pouze z částky 110 Kč za každý m³ vyskladněných pohonných hmot. Základní poplatek za vyskladnění pohonných hmot tedy nemůže být podle zadavatele zahrnut do předmětu posuzované veřejné zakázky, a proto i předpokládaná hodnota dané veřejné zakázky musí být určena bez ohledu na výši tohoto poplatku.
7. Zadavatel dále nesouhlasí s tím, že předmětem dané veřejné zakázky byla mj. dodávka 45 000 kusů odběrových karet včetně poskytnutí služby spočívající v zajištění jejich provozu společností ČEPRO, a. s. Zadavatel opakovaně podotýká, že usnesením vlády ČR č. 167 ze dne 22. 2. 2010 mu bylo uloženo, aby ve stanoveném termínu připravil karetní systém pro odběr pohonných hmot vozidly ústřední státní správy a vybranými složkami integrovaného záchranného systému, přičemž systém měl být schopný fungovat v případě krizových stavů, případně i mimo ně. Zadavatel uvádí, že na základě předmětného usnesení vlády zahájil přípravy pilotního (zkušebního) provozu, jehož účelem bylo navrzení systému odběrových karet a důkladné prověření jeho funkčnosti a teprve na základě výsledků tohoto zkušebního

provozu vláda ČR rozhodne, zda má být karetní systém vůbec využit, případně v jakém rozsahu a pro které subjekty. Výběrové řízení je tedy podle zadavatele možné vyhlásit až v návaznosti na rozhodnutí vlády ČR. Zadavatel zdůrazňuje, že testovací provoz měl fungovat pouze po omezenou dobu, během níž bude získán dostatek informací pro jeho vyhodnocení s tím, že počet 45 000 karet byl kalkulován pouze jako předpokládaný maximální počet karet v případě, že systém odběrových karet bude schválen vládou ČR. Jestliže tedy Úřad dovozuje, že předmětem posuzované veřejné zakázky bylo mimo jiné dodání 45 000 kusů karet, slučuje podle zadavatele dva zcela nesouvisející smluvní vztahy a dvě nezávislé veřejné zakázky. Zadavatel podle svého vyjádření pro účely testovacího provozu nikdy nezamýšlel nakoupit uváděných 45 000 kusů odběrových karet. Uvedený počet by byl podle zadavatele pro realizaci testovacího provozu zcela irrelevantní a v rozporu s úkolem, který zadavateli vláda ČR uložila.

8. Předpokládaný počet karet potřebných pro provedení testovacího provozu byl podle vyjádření zadavatele odhadován na 10 000 kusů, přičemž zadavatel ve skutečnosti pořídil 12 000 kusů odběrových karet. Tento počet se podle zadavatele ukázal pro potřeby testovacího provozu plně dostačující a zadavatel nikdy v průběhu testovacího provozu neměl v úmyslu nakoupit další odběrové karty. Stejně tak zadavatel podle jeho vyjádření nezamýšlel testovací provoz rozšířit na jiné subjekty – provozovatele čerpacích stanic – a to proto, že v případě neschválení použití systému odběrových karet vládou ČR by se jednalo o zbytečně vynaložené náklady a ze strany těchto subjektů by pak zadavatel mohl čelit nárokům vyplývajícím ze zmařených investic. Zadavatel navíc uvádí, že k pořízení všech 45 000 kusů karet nikdy nemělo dojít na základě jednoho smluvního vztahu. K nákupu 33 000 kusů karet může podle zadavatele dojít pouze v případě, že vláda po vyhodnocení tohoto systému dá k pokračování tohoto projektu pokyn. Další pokračování systému odběrových karet tak podle zadavatele plně závisí na rozhodnutí vlády ČR, které však nelze dopředu předvídat, stejně jako nebylo možné předem předvídat funkčnost systému odběrových karet v praxi. Teprve v případě pokynu vlády ČR bude ze strany zadavatele podle jeho vyjádření vyhlášeno zadávací řízení s konkrétními zadávacími podmínkami, kdy zadavatel bude oslovovat a poptávat více dodavatelů, kteří budou předmět veřejné zakázky schopni plnit. V žádném případě tedy podle zadavatele nepůjde o pokračování dosavadní smlouvy uzavřené se společností ČEPRO, a. s. Podle zadavatele lze totiž oprávněně předpokládat, že v případě kladného rozhodnutí vlády ČR bude nutné k provozu systému, v souladu se zásadou nediskriminace uchazečů, vyhlásit více veřejných zakázek na jednotlivé služby, na kterých bude systém založen – správa odběrových karet a jejich systémová podpora, logistika odebraných pohonných hmot, zajištění výdeje pohonných hmot na čerpacích stanicích aj.
9. Zadavatel z výše uvedeného důvodu zásadně nesouhlasí se závěrem Úřadu ohledně předpokládané hodnoty veřejné zakázky ve výši 4 555 240 Kč, protože při výpočtu této částky Úřad vycházel z počtu 45 000 kusů odběrových karet, které však zadavatel pro účely testovacího provozu poříditi nechtěl. Zadavatel rovněž zdůrazňuje, že tuto částku vyčíslil na základě opakovaných požadavků Úřadu a to navíc se svými zásadními připomínkami, a zadavatel neuzavřel žádnou smlouvu ve smyslu ust. § 120 odst. 1 písm. a) zákona. S ohledem na průměrnou výši manipulačních poplatků za odebrané pohonné hmoty prostřednictvím jedné karty za jeden kalendářní měsíc lze podle zadavatele předpokládanou hodnotu veřejné zakázky vyčíslit na částku 1 416 960 Kč. I tento výpočet je však podle

zadavatele výpočtem čistě hypotetickým, a to s ohledem na skutečnost, že v tomto případě se nejedná o veřejnou zakázku na dobu neurčitou ani o veřejnou zakázku, jejíž trvání nelze přesně vymezit, což vyplývá ze skutečnosti, že zadavateli byl vládou ČR pro přípravu systému stanoven konečný termín do 30. 9. 2010.

10. Z hlediska určení předmětu dané veřejné zakázky je podle zadavatele jeho vyjádření uveřejněné na jeho internetových stránkách dne 19. 10. 2010 zcela irelevantní, neboť tato mediální prezentace nemění nic na tom, že další rozvoj karetního systému bude záviset na rozhodnutí vlády ČR a nikoli zadavatele.
11. Na základě výše uvedeného se zadavatel domnívá, že v souvislosti s přípravou testovacího provozu se nedopustil správního deliktu ve smyslu ust. § 120 odst. 1 písm. a) zákona, neboť se od počátku jednalo o zakázku malého rozsahu podle ust. § 12 odst. 3 zákona.
12. Závěrem zadavatel uvádí, že Úřad není příslušný přezkoumávat zakázku na testovací provoz 12 000 karet, neboť se jedná o zakázku malého rozsahu a k realizaci zakázky na dodávku 33 000 kusů karet zadavatel neobdržel potřebný pokyn vlády ČR; v současné chvíli tato zakázka podle zadavatele není připravována, nebyla vyhlášena a není možné ani usuzovat na možnost spáchání správního deliktu, spočívajícího v nedodržení postupu podle zákona a uzavření smlouvy s vítězným dodavatelem. V návaznosti na uvedené skutečnosti zadavatel navrhuje, aby Úřad zahájené správní řízení zastavil.
13. Dopisem ze dne 25. 8. 2011 zaslal zadavatel Úřadu kopii svého sdělení ze dne 17. 6. 2011, jež není součástí spisu a rovněž materiál „Informace o stavu přípravy karetního systému Správy státních hmotných rezerv pro odběr pohonných hmot“, který byl dne 13. 7. 2011 projednán vládou ČR. Zadavatel zdůraznil, že tento materiál plně dokládá tvrzení, že v případě rozhodnutí vlády o použití systému odběrových karet pro ústřední orgány státní správy, bude nutné zahájit provoz nového systému, resp. vyhlásit příslušná výběrová řízení v souladu se zákonem, přičemž případný nový systém nelze jakkoli spojovat s ukončeným zkušebním systémem odběrových karet, který je předmětem tohoto správního řízení.
14. Vybraný uchazeč se ve správním řízení ve stanovené lhůtě, ani později, nevyjádřil.
15. Zadavatel nahlédl do správního spisu dne 16. 8. 2011; protokol o nahlížení je součástí správního spisu.

III. ZÁVĚRY ÚŘADU

16. Úřad přezkoumal na základě § 112 a následujících ustanovení zákona případ ve všech vzájemných souvislostech a po zhodnocení všech podkladů, zejména vyjádření zadavatele, předložených daňových dokladů, textu smlouvy o ochraňování federálních hmotných rezerv č. 40/89 ze dne 5. 12. 1989, ve znění pozdějších dodatků, a na základě vlastního zjištění konstatuje, že zadavatel při zadání šetřené veřejné zakázky nepostupoval v souladu se zákonem. Ke svému rozhodnutí uvádí Úřad následující rozhodné skutečnosti.
17. Zákon upravuje v ustanovení § 21 odst. 1 tyto druhy zadávacích řízení:
 - otevřené řízení,
 - užší řízení,
 - jednací řízení s uveřejněním,

- jednací řízení bez uveřejnění,
 - soutěžní dialog,
 - zjednodušené podlimitní řízení.
18. Pro účely postupu v zadávacím řízení je zadavatel povinen před jeho zahájením stanovit předpokládanou hodnotu veřejné zakázky, kterou se rozumí předpokládaná výše peněžitého závazku vyplývající z plnění veřejné zakázky neobsahující daň z přidané hodnoty. Při určení předpokládané hodnoty veřejné zakázky postupuje zadavatel podle ustanovení §§ 13 až 16 zákona.
19. Podle § 13 odst. 2 zákona předpokládanou hodnotu stanoví zadavatel v souladu s pravidly stanovenými v tomto zákoně a na základě údajů a informací o zakázkách stejného či podobného předmětu plnění; nemá-li zadavatel k dispozici takové údaje, stanoví předpokládanou hodnotu na základě údajů a informací získaných průzkumem trhu s požadovaným plněním, popřípadě na základě údajů a informací získaných jiným vhodným způsobem. Pro stanovení výše předpokládané hodnoty je rozhodný den odeslání oznámení či výzvy o zahájení zadávacího řízení k uveřejnění.
20. Pro stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky na služby se podle § 15 odst. 1 zákona použijí obdobně ustanovení § 14 odst. 1, 3 a 4 zákona.
21. Podle ust. § 14 odst. 1 zákona se předpokládaná hodnota veřejné zakázky na dodávky stanoví na základě
- a) předpokládané výše celkového peněžitého závazku zadavatele za dobu účinnosti smlouvy na dodávky, má-li být smlouva uzavřena na dobu určitou, nebo
 - b) předpokládané výše celkového peněžitého závazku zadavatele za 48 měsíců, má-li být smlouva uzavřena na dobu neurčitou nebo na dobu, jejíž trvání nelze přesně vymezit.
22. Základem pro stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky na dodávky, jejímž předmětem jsou opakující se nebo trvající dodávky, je podle § 14 odst. 3
- a) skutečná cena uhrazená zadavatelem za dodávky stejného či podobného druhu během předcházejících 12 měsíců, upravená o změny v množství nebo cenách, které lze očekávat během následujících 12 měsíců, nebo
 - b) součet předpokládaných hodnot jednotlivých dodávek, které mají být zadavatelem pořízeny během následujících 12 měsíců.
23. V ust. § 14 odst. 4 zákona se uvádí, že základ stanovený podle ust. § 14 odst. 3 zákona se pro účely stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky, jejímž předmětem jsou opakující se nebo trvající dodávky, upraví v závislosti na době účinnosti smlouvy podle pravidel uvedených v § 14 odst. 1 zákona.
24. Z písemných vyjádření a podkladů poskytnutých zadavatelem vyplývá, že dne 5. 12. 1989 uzavřel se společností ČEPRO, a. s., smlouvu o ochraňování federálních hmotných rezerv č. 40/89, jejímž předmětem je ochraňování hmotných rezerv automobilových benzinů, motorových naft a leteckých petrolejů.
25. Podle článku VIII. dodatku č. 29 ze dne 31. 12. 2009 k uvedené smlouvě se smluvní strany „dohodly, že výše ceny za manipulaci s pohonnými hmotami činí pro ukladatele

(tj. zadavatele – pozn. Úřadu) 190,- Kč/m³. Tato cena rovněž platí pro vyskladnění zásob HR Armáde České republiky. Při vyskladnění HR třetím stranám uhradí ukladatel ochraňovateli (tj. vybranému uchazeči – pozn. Úřadu) cenu ve výši 220,- Kč/m³, pokud podmínkou vyskladnění nebude povinnost třetí strany uzavřít smlouvu o výši ceny za manipulaci s ochraňovatelem. Výše poplatků za manipulaci se shodně použije při manipulaci se zásobami ukladatele dle čl. V. odst. 9“.

26. Dodatkem č. 31 ze dne 1. 7. 2010 ke smlouvě o ochraňování federálních hmotných rezerv č. 40/89 bylo za stávající text článku VIII. doplněno“ „Za manipulaci s pohonnými hmotami vyskladňovanými prostřednictvím krizových odběrových karet SSHR ukladatel uhradí ochraňovateli sazbu 300,- Kč/m³ + platná DPH“.
27. Zadavatel ve správním řízení uvedl, že nakoupil celkem 12 tis. kusů magnetických odběrových karet od společnosti ČEPRO, a. s., za celkovou částku 208 600 Kč bez DPH. Podle daňových dokladů byla zadavateli v květnu 2009 fakturována částka 58 600 Kč bez DPH za 2 tis. kusů odběrových karet včetně grafického návrhu, a v srpnu 2010 fakturována částka 150 000 Kč bez DPH za 10 tis. kusů odběrových karet včetně personalizace a obalu.
28. Jak vyplývá z písemného sdělení zadavatele ze dne 4. 2. 2011, bylo od počátku zkušebního provozu na odběrové karty vydáno asi 618 m³ pohonných hmot, přičemž z toho za 95 m³ nebyly společností ČEPRO, a. s., zadavateli, s ohledem na testovací provoz do 1. 7. 2010, účtovány manipulační poplatky. Podle předložených daňových dokladů (faktur) bylo zadavatelem za měsíce červenec 2010 – leden 2011 uhrazeno za manipulační poplatky prostřednictvím odběrových karet 171 720,45 Kč bez DPH.
29. Podle stanoviska zadavatele ze dne 14. 1. 2011 v případě schválení karetního systému pro odběr pohonných hmot vládou ČR je předpokládán počet potřebných karet odhadován maximálně na 45 tis. kusů. Na žádost o sdělení, jaký počet odběrových karet zadavatel předpokládal pořídit před zahájením testovacího provozu karetního systému, zadavatel opětovně odpověděl, že předpokládán počet karet je odhadován na 45 000 kusů karet, přičemž tento počet vychází z dotazu zadavatele z listopadu 2005 na organizační složky státu se žádostí o sdělení počtu užívaných vozidel. Je tedy zřejmé, že již před zahájením testovacího provozu zadavatel předpokládal pořízení celkem 45 000 kusů odběrových karet. Úmyslem zadavatele tudíž bylo nalézt dodavatele, který zadavateli bude poskytovat systém odběrových karet, přičemž z jednání zadavatele před zahájením testovacího provozu je patrné, že si byl vědom, že bude potřebovat pravděpodobně 45 000 kusů karet. Pro účely stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky je přitom nepodstatné, že nebylo zcela jisté, zda zadavatel pořídí skutečně celý počet 45 000 kusů odběrových karet. V obecné rovině Úřad uvádí, že při stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky je nutno vycházet z maximálního předpokladu rozsahu plnění, neboť opačný výklad by mohl mít za následek zcela nepřipustné obcházení zákona dělením veřejných zakázek.
30. Úřad uvádí, že z postupu zadavatele, kdy od poloviny roku 2009 prováděl testovací provoz odběrových karet (testovací provoz měl být podle vyjádření zadavatele ze dne 23. 3. 2011 ukončen ke dni 30. 4. 2011) a současně informoval Bezpečnostní radu státu o stavu přípravy karetního systému zadavatele pro odběr pohonných hmot, lze vyvodit, že zadavatel dosavadním postupem deklaroval přípravu karetního systému pro jeho další rozvoj a provedl úkony směřující k dalšímu využití systému odběrových karet. Tuto skutečnost rovněž

potvrzuje informace zadavatele ze dne 19. 10. 2010, veřejně dostupná na jeho internetové adrese www.sshr.cz, podle níž „z výsledků testovacího provozu vyplývá, že systém je plně funkční pro provoz za krizových stavů a lze jej použít i mimo krizové stavy pro potřeby všech složek IZS, případně i ostatních subjektů státní správy pro provoz jejich vozového parku“. Z vyjádření zadavatele v průběhu správního řízení pak vyplývá, že hodlá zakoupit 33 tis. kusů odběrových karet, přičemž podle jeho stanoviska ze dne 14. 1. 2011 je toho názoru, že předmětné plnění nemusí být zadáno v zadávacím řízení podle zákona z důvodu úplatného převodu zboží mezi organizačními složkami státu podle zákona č. 219/2000 Sb. Z této skutečnosti je tudíž patrné, že zadavatel při koupi 33 tis. kusů odběrových karet nehodlal postupovat v zadávacím řízení podle zákona.

31. Ve vztahu k výše uvedeným skutečnostem Úřad uvádí, že zadavatel již před zahájením testovacího provozu odběrových karet v roce 2009 předpokládal pořízení 45 000 kusů odběrových karet a současně v tomto roce začal objednávat odběrové karty od společnosti ČEPRO, a. s., což potvrzuje, že pro plnění předmětné zakázky vybral společnost ČEPRO, a. s., která dodáním počátečního počtu karet k datu 14. 5. 2009 (tj. 2000 kusů) zahájila poskytování plnění. Pokud zadavatel požadoval od společnosti ČEPRO, a. s., provedení testovacího provozu, bylo záměrem zadavatele ověřit funkčnost jím dodávaného systému pro další použití v budoucnu a je tudíž nepochybné, že záměrem zadavatele bylo celou dodávku v počtu 45 000 kusů odběrových karet, včetně systému jejich provozu, zajistit od společnosti ČEPRO, a. s.
32. Z výše uvedeného je rovněž zřejmé, že dodávku 45 000 kusů karet včetně zajištění systému jejich provozu, je nutno považovat za jednu veřejnou zakázku, a to i přesto, že zadavatel dosud nepořídil 33 000 kusů odběrových karet. Důvodem je ta skutečnost, že zadavatel již provedl výběr dodavatele celého plánovaného počtu pořizovaných odběrových karet (tj. 45 000 kusů) – společnost ČEPRO, a. s., a to právě tím, že od tohoto dodavatele začal odebírat služby v podobě testovacího provozu systému odběrových karet.
33. V této souvislosti Úřad zdůrazňuje, že v daném případě nelze oddělit testovací a ostrý provoz, neboť tyto provozy na sebe bezprostředně navazují, smyslem testování je ověření funkčnosti systému odběrových karet dodávaného společností ČEPRO, a. s., a tudíž spolu testovací a ostrý provoz úzce souvisí. Při stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky byl tedy zadavatel povinen vycházet ze součtu hodnot týkajících se testovacího i ostrého provozu.
34. K otázce výše předpokládané hodnoty v daném případě Úřad uvádí, že při stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky na dodávku odběrových karet, jejich správu a provoz, je nutno sečíst všechny náklady, které s předmětnou dodávkou souvisí, tj. platby za samotné karty, dále za jejich grafický návrh, personalizaci, obal, a rovněž manipulační poplatky, jež jsou přímo spojeny s čerpáním pohonných hmot prostřednictvím odběrových karet. V kontextu daného případu, kdy i bez použití odběrových karet jsou zadavatelem vypláceny společnosti ČEPRO, a. s., manipulační poplatky za vyskladnění, dospěl Úřad k závěru, že při stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky na dodávku a provoz odběrových karet, je nutno oddělit část, o níž byl navýšen manipulační poplatek za vyskladnění pohonných hmot v důsledku použití odběrových karet. Za nesprávnou je tedy nutno označit domněnku zadavatele, podle níž Úřad započítává do předpokládané hodnoty veřejné zakázky manipulační poplatky v celé výši.

35. Nelze přitom souhlasit s názorem zadavatele, podle něhož manipulační poplatky nelze zahrnout do předpokládané hodnoty veřejné zakázky vůbec, jelikož by tyto poplatky byly hrazeny při jakémkoli vyskladnění, neboť právě v těchto poplatcích musí být nutně zahrnuty náklady spojené se zajištěním systému odběrových karet. Činnost spočívající v provozu systému odběrových karet nepochybně vyžaduje náklady a tyto musí být v ceně účtované zadavateli promítnuty.
36. K výši předpokládané hodnoty veřejné zakázky spočívající v koupi 45 000 kusů karet, které zadavatel předpokládal pořídit před zahájením testovacího provozu, zahrnující navýšení manipulačních poplatků za vyskladnění pohonných hmot v důsledku použití odběrových karet a veškerých dalších poplatků a plateb přímo souvisejících s použitím odběrových karet, případně jiných souvisejících nákladů, se zadavatel vyjádřil v dopise ze dne 4. 7. 2011. V tomto písemném vyjádření zadavatel ve věci sdělení částky předpokládané hodnoty odkázal na své vyjádření ze dne 8. 3. 2011, v němž vyčíslil výši předpokládané hodnoty na 4 346 640 Kč (jako součet částek za pořízení 33 000 kusů odběrových karet – 450 000 Kč a předpokládané výše manipulačních poplatků za odebrané pohonné hmoty prostřednictvím 33 000 kusů odběrových karet – 3 896 640 Kč) a uvedl průměrnou výši manipulačních poplatků za odebrané pohonné hmoty prostřednictvím 1 karty za 1 kalendářní měsíc (2,46 Kč). Na základě těchto údajů a současně daňových dokladů předložených zadavatelem lze tedy vyčíslit celkovou předpokládanou hodnotu veřejné zakázky na pořízení a provoz systému odběrových karet v počtu 45 000 kusů – viz níže.
37. Předpokládaná hodnota dané veřejné zakázky je tedy s odkazem na výše uvedené skutečnosti tvořena:
- a) **cenou za pořízení 45 000 kusů karet** (zahrnující náklady na zpracování grafického návrhu, personalizace a obalu atd.) – tj. součtem částek za pořízení 2 000, 10 000 a 33 000 kusů karet (58 600 Kč + 150 000 Kč + 450 000 Kč), který činí 658 600 Kč bez DPH; a
 - b) **manipulačními poplatky** spojenými s použitím 45 000 kusů odběrových karet – při výpočtu těchto manipulačních poplatků je nutno vyjít z jejich celkové výše, kterou je nutno vypočítat jako součin počtu odběrových karet, počtu 48 měsíců a průměrné výše manipulačních poplatků za 1 kartu za 1 měsíc (tj. $45\,000 * 48 * 2,46$), jehož výsledkem je částka 5 313 600 Kč. Tuto hodnotu je nutno snížit o částku, která je za vyskladnění pohonných hmot hrazena vždy, ať už se jedná o vyskladnění prostřednictvím odběrové karty či nikoli. Jelikož na náklady přímo spojené s použitím karty připadá 37 % celkového manipulačního poplatku (pozn.: vypočteno z rozdílu částek 190 Kč/m³ za jakékoli vyskladnění a částky 300 Kč/m³ za vyskladnění prostřednictvím odběrové karty), činí částka za manipulační poplatky přímo spojené s použitím 45 000 kusů odběrových karet 1 966 032 Kč bez DPH.
- Na základě vstupních údajů a podkladů poskytnutých zadavatelem tedy předpokládaná hodnota veřejné zakázky na pořízení a provoz systému odběrových karet v počtu 45 000 kusů činí **2 624 632 Kč bez DPH**.
38. K předpokládané částce za vyskladnění pohonných hmot v důsledku použití 12 000 kusů odběrových karet (tj. 1 416 960 Kč kterou lze vypočítat jako součin počtu 12 000 odběrových karet, počtu 48 měsíců a průměrné výše manipulačních poplatků za 1 kartu za 1 měsíc – $12\,000 * 48 * 2,46$) Úřad v návaznosti na tvrzení zadavatele, že se jedná o výpočet

hypotetický, uvádí, že lze souhlasit s tím, že se jedná o předpoklad, jenž nemusí při realizaci veřejné zakázky odpovídat skutečnosti. Nelze však souhlasit s tvrzením, že se nejedná o veřejnou zakázku na dobu neurčitou ani o veřejnou zakázku, jejíž trvání nelze přesně vymezit, neboť z písemných podkladů předložených zadavatelem ve správním řízení žádným způsobem nevyplývá časové omezení použití odběrových karet. Termín 30. 9. 2010, který byl podle zadavatele stanoven vládou ČR pro přípravu systému odběrových karet, není přitom datem, k němuž mělo být plnění podle předpokladů ukončeno a není tedy omezením doby trvání veřejné zakázky.

39. K otázce, zda se v šetřeném případě jedná o veřejnou zakázku, kterou byl zadavatel povinen zadat v zadávacím řízení podle zákona, Úřad uvádí, že výše uvedené skutečnosti potvrzují, že byly naplněny znaky veřejné zakázky podle ust. § 7 odst. 1 zákona, tj. předmět a úplatnost (předmětem veřejné zakázky je poskytnutí služeb, jejichž zajištění požadoval zadavatel a úplatnost je naplněna v důsledku plateb za dodávku odběrových karet, personalizaci, obal atd. a za část manipulačních poplatků hrazených v přímé souvislosti s použitím odběrových karet) a současně předpokládaná hodnota veřejné zakázky dosahuje celkové částky 2 624 632 Kč bez DPH, tudíž se jedná o podlimitní veřejnou zakázku ve smyslu § 12 odst. 1 zákona, kterou je zadavatel povinen zadat v některém ze zadávacích řízení v souladu se zákonem.
40. Z výše uvedených skutečností i ze stanovisek zadavatele je zcela zřejmé, že zadavatel před zahájením poskytování požadovaného plnění nepostupoval podle zákona, neboť veřejnou zakázku na uvedené služby nezadal v některém zákonem stanoveném zadávacím řízení uvedeném v § 21 zákona. Výběru dodavatele nepředcházelo žádné transparentně provedené zadávací řízení, které by objektivně dokládalo, že právě vybraný uchazeč nabízí nejlepší podmínky pro poskytování předmětného plnění. Protože zadavatel před zahájením plnění neprovedl zadávací řízení ve smyslu zákona, jeho postup mohl podstatně ovlivnit i výběr nejhodnější nabídky, neboť nelze vyloučit, že by v rámci transparentně uskutečněného zadávacího řízení obdržel i jiné, pro něj výhodnější, nabídky na požadované plnění.
41. S ohledem na všechny výše uvedené skutečnosti Úřad konstatuje, že zadavatel nedodržel postup stanovený v ust. § 21 zákona, když započal odebírat od vybraného uchazeče plnění bez předchozího provedení zadávacího řízení, přičemž výše uvedený postup zadavatele mohl podstatně ovlivnit výběr nejhodnější nabídky a zadavatel uzavřel s uchazečem smlouvu.
42. V souvislosti s argumenty zadavatele týkajícími se úplatných převodů zboží mezi organizačními složkami státu a uplatněním zákona č. 219/2000 Sb. Úřad uvádí, že obchodní společnost ČEPRO, a. s., jako vybraný uchazeč, není v postavení organizační složky státu, a tudíž je nutno argumentaci zadavatele v tomto směru považovat za irelevantní.
43. Ve vztahu ke zrušení dodatku č. 31 ke smlouvě o ochraňování federálních hmotných rezerv č. 40/89, kterým byl zrušen manipulační poplatek za manipulaci s pohonnými hmotami vyskladňovanými prostřednictvím krizových odběrových karet Úřad uvádí, že tento úkon nemůže mít žádný vliv na výši předpokládané hodnoty veřejné zakázky, neboť tuto hodnotu je zadavatel povinen vyčíslit již před zahájením zadávání veřejné zakázky. V šetřeném případě zadavatel uvedený dodatek zrušil až po zahájení plnění veřejné zakázky, a proto nemohla tato skutečnost ovlivnit výši předpokládané hodnoty veřejné zakázky, a tudíž ani povinnost zadat předmětnou veřejnou zakázku v zadávacím řízení podle zákona.

IV. ULOŽENÍ POKUTY

44. Podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona se zadavatel dopustí správního deliktu tím, že nedodrží postup stanovený tímto zákonem pro zadání veřejné zakázky, přičemž tento postup podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a uzavře smlouvu s uchazečem podle § 82 zákona.
45. V případě šetřené veřejné zakázky se zadavatel správního deliktu dopustil tím, že veřejnou zakázku na služby nezadal v některém ze zadávacích řízení uvedených v § 21 zákona. Uvedený postup zadavatele mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky. Pokud by zadavatel dodržel postup stanovený zákonem a provedl by zadávací řízení podle zákona, nelze vyloučit, že by zadavatel obdržel nabídky i od dalších dodavatelů, kteří by mu mohli nabídnout výhodnější podmínky poskytování požadovaných služeb, než jím přímo vybraný uchazeč.
46. Jelikož zadavatel zahájil čerpání plnění na základě smlouvy č. 40/89 uzavřené dne 5. 12. 1989 s vybraným uchazečem, aniž by dodržel postup stanovený tímto zákonem pro zadání veřejné zakázky, naplnil tak skutkovou podstatu správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona. K argumentu zadavatele, podle něhož není zřejmé, uzavřením jaké smlouvy se měl správního deliktu dopustit, Úřad uvádí, že je zcela nepochybné, že k účtování manipulačních poplatků v šetřeném případě docházelo na základě smlouvy o ochraňování federálních hmotných rezerv č. 40/89 ze dne 5. 12. 1989, a nákupy odběrových karet byly prováděny prostřednictvím objednávek (pozn. zadavatel doložil emailové požadavky ze dne 16. 1. 2009 na zajištění výroby 2000 kusů karet a ze dne 24. 6. 2010 na výrobu 10 000 kusů odběrových karet). Všechny tyto úkony (rovněž ve spojení se zahájením testovacího provozu) naplňují podmínku uzavření smlouvy zakotvenou v definici správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona.
47. Podle § 121 odst. 2 zákona při určení výměry pokuty zadavateli, který je právnickou osobou, se přihlédne k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán. Podle § 121 odst. 3 zákona odpovědnost zadavatele, který je právnickou osobou, za správní delikt zaniká, jestliže Úřad o něm nezahájil řízení do 5 let ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 10 let ode dne, kdy byl spáchán.
48. V návaznosti na posledně citované ustanovení zákona Úřad před uložením pokuty ověřil, zda je naplněna podmínka uvedená v § 121 odst. 3 zákona. V šetřeném případě se Úřad o spáchání správního deliktu dozvěděl z návrhu navrhovatele – CCS Česká společnost pro platební karty s.r.o., IČ 27916693, se sídlem Chlumčanského 497/5, 180 00 Praha 8 – Libeň, ve věci přezkoumání úkonů zadavatele – Česká republika – Ministerstvo vnitra, Policejní prezidium, IČ 00007064, se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, a ve věci přezkoumání úkonů zadavatele – Správa státních hmotných rezerv, IČ 48133990, se sídlem Šeříková 1/616, 150 85 Praha 5, učiněných v souvislosti se zajištěním dodávek pohonných hmot prostřednictvím odběrových karet a s tím spojeným zajištěním vydávání a systému provozu a správy těchto karet. Uvedený návrh Úřad obdržel dne 1. 12. 2010. Ke spáchání správního deliktu pak došlo dne 14. 5. 2009, kdy zadavatel započal s čerpáním plnění na základě smlouvy č. 40/89 uzavřené dne 5. 12. 1989 s vybraným uchazečem. Z uvedených údajů vyplývá, že v šetřeném případě odpovědnost zadavatele za správní delikt nezanikla.

49. Podle § 120 odst. 2 písm. a) zákona se za správní delikt uloží pokuta do 5 % ceny zakázky nebo do 10 000 000 Kč, pokud cena zakázky nebyla nabídnuta, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. a) tohoto zákona.
50. Jak vyplývá z předchozího textu tohoto rozhodnutí, zadavatel se dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona.
51. Vzhledem k tomu, že v šetřeném případě nebyla nabídnuta cena veřejné zakázky, jelikož součástí smlouvy č. 40/89 uzavřené dne 5. 12. 1989 s vybraným uchazečem není vyčíslení celkové ceny za poskytované služby, nýbrž částka v závislosti na dodaném množství pohonných hmot, jež nebylo v dané smlouvě stanoveno, a současně není smluvně dána jednotná cena za jednu odběrovou kartu, činí horní hranice možné pokuty 10 000 000 Kč.
52. Podle § 121 odst. 2 zákona Úřad při určení výměry pokuty zadavateli přihlédne k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán.
53. Při vyměření výše pokuty vzal Úřad v úvahu částku, jež byla vybranému uchazeči vyplacena podle doložených daňových dokladů do 18. 5. 2011 (tj. do data splatnosti daňového dokladu za manipulační poplatky za duben roku 2011), která činí celkem 513 633 Kč bez DPH (208 600 Kč za nákup + 305 033 Kč za manipulační poplatky). Částku za manipulační poplatky, která je součástí uvedené hodnoty, je však nutno snížit o částku, kterou by bylo nutné zadavatelem platit vždy, bez ohledu na použití odběrové karty. Jelikož v částce za manipulační poplatky s použitím odběrové karty jsou zahrnuty náklady na použití odběrové karty ve výši 37 %, je patrné, že pouze 37 % z hodnoty 305 033 Kč (tedy částka 112 850 Kč) tvoří náklady v důsledku použití odběrových karet. Výsledná částka tedy činí 321 450 Kč. Úřad tedy vzal v potaz reálně nízkou částku, která již byla podle vystavených faktur vybranému uchazeči uhrazena.
54. Z hlediska závažnosti spáchaného deliktu, je nezákonné vyloučení principu soutěže, na němž je zadávání veřejných zakázek založeno, jedno z vůbec nejzávažnějších porušení zákona. Svým postupem zadavatel zcela vyloučil soutěžní prostředí, když zadal předmětnou veřejnou zakázku, aniž by postupoval v souladu s podmínkami stanovenými zákonem pro jednotlivé druhy zadávacích řízení. Postup, kdy zadavatelé při zadávání veřejné zakázky vůbec nepostupují podle zákona je jedním z nejzávažnějších porušení zákona, neboť zadavatelé tím v rozporu se zákonem omezují, resp. vylučují, soutěžní prostředí. V důsledku uvedených skutečností nelze vyloučit, že pokud by zadavatel postupoval v souladu se zákonem, obdržel by nabídky i od dalších dodavatelů, kteří by mu mohli nabídnout výhodnější podmínky požadovaných služeb. Podle výkladové praxe Úřadu dosahuje nejzávažnějšího stupně intenzity porušení zákona právě postup zadavatele spočívající v úplné „ignoraci“ ustanovení zákona, neboť tento postup vylučuje soutěžní prostředí, které je základním předpokladem dosažení efektivního vynakládání veřejných prostředků a prostředkem k realizaci základních atributů zákona uvedených v § 6 zákona, tedy zásady stejného zacházení, zákazu diskriminace a transparentnosti. V posuzovaném případě se tedy jednalo o správní delikt svým charakterem nejzávažnější.
55. Co se týče okolností a způsobu spáchání správního deliktu, je nutno podotknout, že zadavatel i přesto, že obdržel dopisem ze dne 12. 11. 2010 v dané věci námitky podané obchodní společností CCS Česká společnost pro platební karty s. r. o., IČ 27916693, se sídlem

Chlumčanského 497/5, 180 00 Praha 8 – Libeň, nepřijal žádné opatření k nápravě nezákonného stavu. Rovněž Úřad přihlédl v negativním smyslu ke skutečnosti, že zadavatel čerpá dané plnění neprůhledným způsobem, kdy není zřejmé, za jakou částku budou zadavateli případně prodávány další odběrové karty, přičemž není ani zcela jasné, jakým způsobem jsou hrazeny náklady na manipulaci s pohonnými hmotami v důsledku použití odběrových karet, když bylo dodatkem č. 33 ze dne 23. 3. 2011 ke smlouvě o ochraňování federálních hmotných rezerv č. 40/89 v textu článku VIII. vypuštěno: „*Za manipulaci s pohonnými hmotami vyskladňovanými prostřednictvím krizových odběrových karet SSHR ukladatel uhradí ochraňovateli sazbu 300,- Kč/m³ + platná DPH*“. Uvedená neprůhlednost vychází zejména ze skutečnosti, že pro účely zajištění systému odběrových karet zadavatel neuzavřel transparentní smlouvu, z níž by vyplývaly všechny podmínky poskytování daných služeb.

56. Úřad však musí při zvažování výše pokuty přihlížet i k následkům spáchání správního deliktu. Spáchání správního deliktu mělo v daném případě za následek vyloučení soutěžního prostředí, a tudíž nemožnost účasti dalších dodavatelů, kteří by mohli být schopni realizovat předmět plnění a kteří by případně mohli z realizace předmětu plnění realizovat zisk. V důsledku nezákonného postupu zadavatele rovněž není zřejmé, zda byla v daném případě vybrána nejvhodnější nabídka. S přihlédnutím k uvedeným následkům spáchání správního deliktu a k nutnosti naplnění sankčních účinků, zejména předcházení budoucího porušování zákona, je nutno zohlednit tu skutečnost, že uložená pokuta musí být natolik intenzivní, aby byla zadavatelem pocitována jako újma, neboť uložením velmi nízké pokuty by nedošlo k naplnění jejího účelu, tj. sankce za protiprávní jednání.
57. Úřad při stanovení výše pokuty dále přihlédl k ekonomické situaci zadavatele, neboť v určitém případě se pokuta, byť uložená v minimální výši, může jevit jako krajně „nespravedlivá“. V této souvislosti Úřad odkazuje na nález Ústavního soudu č. 405 uveřejněný ve Sbírce zákonů, částka 142/2002 Sb. Podle uvedeného nálezu je v případě ukládání pokut vyloučen takový zásah do majetku, v důsledku kterého by byla „zničena“ majetková základna pro další podnikatelskou činnost. Nepřípustné jsou takové pokuty, jež mají likvidační charakter. S ohledem na skutečnost, že zadavatel je organizační složkou státu, která nevykonává podnikatelskou činnost a hospodaří s rozpočtovými prostředky státu, nemůže mít jemu uložená pokuta charakter zásahu do vlastnických práv, a proto Úřad konstatuje, že stanovenou výši pokuty nelze v tomto ohledu považovat za likvidační.
58. Pokuta uložená zadavatelům za nedodržení postupu stanoveného zákonem má splnit dvě základní funkce právní odpovědnosti, a to funkci represivní – postih za porušení povinností stanovených zákonem, a především funkci preventivní, která směřuje k předcházení porušování zákona, resp. k jednání, které je se zákonem v souladu. Po zvážení všech okolností případu a uvážení všech argumentů Úřad při určení výměry uložené pokuty preferoval preventivní charakter uložení sankce a stanovenou výši pokuty vzhledem k souvislostem případu posoudil jako dostačující. Výše uložené pokuty naplňuje dostatečně vzhledem k okolnostem případu obě funkce právní odpovědnosti.
59. Úřad posoudil postup zadavatele ze všech hledisek a vzhledem ke zjištěnému správnímu deliktu zadavatele přistoupil k uložení pokuty, neboť zadavatel již uzavřel s vybraným uchazečem smlouvu a nápravy tedy nelze dosáhnout. Pokuta je splatná do dvou měsíců od

nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Celního úřadu v Brně zřízený u pobočky České národní banky v Brně číslo 3754-17721621/0710, variabilní symbol – IČ zadavatele.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dní ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – sekce veřejných zakázek, tř. Kpt. Jaroše 7, Brno. Včas podaný rozklad má odkladný účinek. Rozklad se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každému účastníku řízení mohl Úřad zaslat jeden stejnopis.

otisk úředního razítka

JUDr. Eva Kubišová
místopředsedkyně

Obdrží:

1. Správa státních hmotných rezerv, Šeříková 1/616, 150 85 Praha 5
2. ČEPRO, a. s., Dělnická 213/12, 170 04 Praha 7

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy